

Nyheder inden for erstatningsretten

Advokat Søren Vagner Nielsen

5. maj 2022

Arbejdsgiveransvar

U2022.1042V Ansvarsgrundlag: Region var som arbejdsgiver erstatningsansvarlig for ansats anerkendte erhvervssygdom som følge af mobning på arbejdsplads

- SOSU-assistent på bosted fik uspecificeret belastningsreaktion på grund af mobning på arbejde.
- Udsat for mobning over en længere periode
- Regionens lokale ledelse var eller burde være bekendt med mobningen.
- Generelt problem med det psykiske arbejdsmiljø
- Mange udskiftninger af den lokale ledelse i foregående år
- Regionen bekendt med problemer med psykisk arbejdsmiljø (hård omgangstone, faglige diskussioner blev taget personligt af medarbejderne og udpræget mistillid til ledelsen)
- De arbejdsmiljømæssige tiltag ikke i tilstrækkelig grad rettet mod at bedre SKL's individuelle situation.
- De psykiske gener havde været udløsende årsag til sygemeldingen og medvirkende årsag til hele sygeforløbet frem til tilkendelse af fleksjob.

ÅRSAGSSAMMENHÆNG

U 2021.1644V: Nedsættelse af tabt arbejdsfortjeneste ved konkurrerende skadesårsager

- Færdselsuheld 2. april 2013
- SKL haft fast arbejde i mange år før uheldet
- SKL efterfølgende tilkendt førtidspension
- AES: EET = 65%
- Skønsmæssigt fastsat til 15% af byretten og landsretten.
- SKV betalte tabt arbejdsfortjeneste fra 2. april 2013 til 1. juni 2014
- SKV betalte 50% af tabt arbejdsfortjeneste fra 2. juni 2014 til 1. oktober 2015
- RLR: Lænderygsmerter og svære kognitive gener skyldes ikke færdselsuheldet.

ÅRSAGSSAMMENHÆNG

U 2021.1644V: Nedsættelse af tabt arbejdsfortjeneste ved konkurrerende skadesårsager

- **Vestre Landsret:**
- **SKL havde ikke symptomer på sygdom inden færdselsuheldet**
- **SKL arbejdede på fuld tid og havde gjort det i mange år**
- **Der er efter færdselsuheldet opstået lidelser, der ikke kan henføres til uheldet.**
- **Disse lidelser - lændegener og kognitive gener - ville have været stærkt arbejdshindrende**
- **Derfor skal SKL kun have halvdelen af sit krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.**

EAL § 1

U2021.4845H: Ikke ret til erstatning for psykisk lidelse for en person, der overværede uheld.

- **Buschauffør satte 10 årig skoledreng af skolebussen over for drengens hjem**
- **Drengen gik ud foran bussen og blev påkørt og dræbt af en varevogn**
- **Buschaufføren så uheldet fra bussens førersæde**
- **Buschauffør ydede førstehjælp til drengen, der afgik ved døden på stedet**
- **Buschaufførens datter gik i klasse med drengen**
- **Buschaufføren kendte drengen i forvejen på grund af sit arbejde som skolebuschauffør**
- **Buschaufføren fik PTSD, der blev anerkendt som en arbejdsskade.**
- **Buschauffør krævede tabt arbejdsfortjeneste og svie og smerte af varevognens forsikringselskab**

EAL § 1

U2021.4845H: Ikke ret til erstatning for psykisk lidelse for en person, der overværede uheld.

- **Højesteret: Buschaufføren var "kun" indirekte skadelidt og færdselslovens § 101 regulerede ikke den situation.**
- **Buschaufføren var ikke ved uheldet selv i fare for at blive påført fysisk skade.**
- **Buschaufføren var ikke nærtstående til drengen.**
- **Udgangspunkt i dansk ret (U2007.1562H): Der tilkommer ikke andre end den direkte skadelidte erstatning.**
- **Forelå ikke omstændigheder som kunne begrunde en fravigelse.**

EAL § 2

U 2021.4752H: Ikke indtrædelsesret i midlertidig erhvervsevnetabserstatning efter arbejdsskadesikringsloven

- SKL var udsat for en arbejdsskade i 2012
- Forsikringselskab udbetalte tabt arbejdsfortjeneste frem til 30. november 2015
- AES traf afgørelse om midlertidig erhvervsevnetabserstatning i september 2016.
- Tilkendt midlertidig erhvervsevnetabserstatning med virkning fra den 1. september 2014
- EAL § 2, stk. 2: Den løbende ydelse skulle have være fratrukket i kravet på tabt arbejdsfortjeneste.
- Har forsikringselskabet ret til at indtræde i kravet på midlertidig erhvervsevnetabserstatning for perioden fra den 1. september 2014 - 30. november 2015, hvor de havde udbetalt tabt arbejdsfortjeneste ?
- Fortolkning af ASL § 29, stk. 2 om indtrædelse i erstatning / godtgørelse "af samme art"

EAL § 2

U 2021.4752H: Ikke indtrædelsesret i midlertidig erhvervsevnetabserstatning efter arbejdsskadesikringsloven

- **Højesteret (flertal): Ingen indtrædelsesret. Tabt arbejdsfortjeneste og midlertidig erhvervsevnetabserstatning er ikke erstatning "af samme art".**
- **Særskilt bestemmelse om en sådan indtrædelsesret var udgået under behandling af lovforslaget.**
- **Heller ikke indtrædelsesret efter en analogi af ASL § 29, stk. 2, eller almindelige obligationsretlige grundsætninger.**
- **Hverken adgang til tilbagesøgning efter *condictio indebiti* eller modregning i tabt arbejdsfortjeneste efter den 30. november 2015.**
- **(Mindretal): Indtrædelsesret efter ASL § 29, stk. 2**

EAL § 2

U2022.575Ø: EAL § 2: Stoptidspunkt for tabt arbejdsfortjeneste ved arbejdsskade

- Fortolkning af U2008.1386H og U 2008.2601H
- Dommene fastslog, at SKV eller forsikringselskab kan stoppe krav på tabt arbejdsfortjeneste ved at opgøre og udbetale erhvervsevnetabserstatning efter EAL.
- Kan forsikringselskabet også gøre det, når der er tale om en arbejdsskadesag, eller har de pligt til at vente på den endelige afgørelse om erhvervsevnetabserstatning ?
- Landsretten: Ingen grund til at fortolke Højesterets domme så de ikke gælder arbejdsskader.

EAL § 2

U2022.1387Ø: Krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ophører ved afgørelse om erhvervsevnetab på 45%, hvor 20% var endeligt

- **Arbejdsulykke, hvor arbejdsgivers ansvarsforsikring anerkendte ansvaret**
- **Forsikringselskabet betalte tabt arbejdsfortjeneste til den 27. november 2019, hvor AES traf afgørelse om SKL's erhvervsevnetab efter ASL**
- **Erhvervsevnetabet blev i afgørelsen fastsat til 45%.**
- **Der skete opdeling i et varigt tab på 20%, der blev udbetalt som et engangsbeløb og et midlertidigt tab på 25%, som blev udbetalt som en løbende månedlig ydelse.**
- **Kunne en sådan "blandet" afgørelse stoppe kravet på tabt arbejdsfortjeneste efter EAL § 2?**

EAL § 2

U2022.1387Ø: Krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ophører ved afgørelse om erhvervsevnetab på 45%, hvor 20% var endeligt

- **Landsretten: Tabt arbejdsfortjeneste ydes indtil det er muligt midlertidigt eller endeligt at skønne over SKL's fremtidige erhvervsevnetab**
- **U2009.138H: Der skal være sammenfald mellem tidspunkt hvor tabt arbejdsfortjeneste stopper og erhvervsevnetab begynder.**
- **Hverken "overlap" eller "huller"**
- **Uanset de uafklarede erhvervsmæssige forhold har AES skønnet at erhvervsevnetabet varigt er nedsat med mindst 20%**
- **Afgørelsen svarer til en midlertidig vurdering efter EAL**
- **Derfor stoppede afgørelsen kravet på tabt arbejdsfortjeneste.**

EAL § 2 og EAL § 16

Højesterets dom af 22. marts 2022: Ansvarsforsikringssselskab kunne ikke stoppe udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste på grund af midlertidig afgørelse om erhvervsevnetab og skulle derfor betale renter.

- **August 2012: Arbejdsskade.**
- **24. februar 2014: Uheldet anerkendes som en arbejdsskade efter ASL**
- **AES fastsatte det midlertidige EET efter ASL til 50% og tilkendte løbende månedlige ydelser med virkning fra den 24. februar 2014**
- **13. marts 2014: SKV anerkendte ansvaret for uheldet**
- **SKL's advokat fremsendte løbende erstatningsopgørelser om tabt arbejdsfortjeneste og krævede beløbene forrentet efter EAL § 16 (1 måned efter)**
- **SKV's advokat afviste at betale indtil der forelå en endelig afgørelse om EET efter ASL.**
- **Da den forelå blev kravene betalt men uden tillæg af renter**
- **Begrundelse for ikke at betale renter: Tabt arbejdsfortjeneste består af bruttokravet, jf. EAL § 2, stk. 1, fratrukket indtægter i perioden, jf. EAL § 2, stk. 2.**

EAL § 2 og EAL § 16

Højesterets dom af 22. marts 2022: Ansvarsforsikringssselskab kunne ikke stoppe udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste på grund af midlertidig afgørelse om erhvervsevnetab og skulle derfor betale renter.

- **Begrundelse for ikke at betale renter: Tabt arbejdsfortjeneste består af bruttokravet, jf. EAL § 2, stk. 1, fratrukket indtægter i perioden, jf. EAL § 2, stk. 2.**
- **Kravene kunne derfor ikke opgøres, før det var afgjort, om SKL havde krav på midlertidig EET efter ASL, da de ydelser ifølge ordlyden af EAL § 2, stk. 2 skal fratrækkes.**
- **Derfor var SKV ikke "i stand til at indhente de oplysninger, der er fornødne til bedømmelse af erstatningens størrelse", jf. EAL § 16**
- **14. december 2017: AES traf ny midlertidig afgørelse om EET og forhøjede den løbende månedlige ydelse med tilbagevirkende kraft**
- **18. januar 2018: 3F fremsendte reviderede erstatningsopgørelse og nedsatte kravet på tabt arbejdsfortjeneste**

EAL § 2 og EAL § 16

Højesterets dom af 22. marts 2022: Ansvarsforsikringsselskab kunne ikke stoppe udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste på grund af midlertidig afgørelse om erhvervsevnetab og skulle derfor betale renter.

- **Højesteret: Det er forudsat at SKL har krav på løbende at få udbetalt tabt arbejdsfortjeneste**
- **Det gælder både før og efter AES har truffet midlertidig afgørelse om EET efter ASL**
- **Det forhold at AES efterfølgende kan ændre sin afgørelse med tilbagevirkende kraft og at SKL dermed kan have fået udbetalt for meget i tabt arbejdsfortjeneste kan ikke føre til, at renter efter EAL § 16 først løber fra den endelige afgørelse om EET efter ASL**
- **Oprindeligt fremsat ændringsforslag til EAL § 16 og ASL § 29 samtidig med ændringsforslag til EAL § 2, stk. 2.**
- **Ændringsforslag til EAL § 16 og § 29 kunne have sikret SKV mod dækning hvis der blev udbetalt for meget.**
- **De blev ikke vedtaget**
- **Tabt arbejdsfortjeneste skal kompensere SKL for løbende tab af lønindtægt**
- **Derfor skal der en klar hjemmel til for at SKV kan vente med at foretage udbetaling indtil der foreligger en endelig afgørelse om EET efter ASL**

EAL § 2

U2022.1564V: Bevis for mulighed for at genoptage arbejde

- 24. marts 2015: Arbejdsskade
- Krav på tabt arbejdsfortjeneste fra 1. januar 2018 - 30. april 2020
- Havde SKL tilsidesat sin tabsbegrænsningspligt ved ikke at arbejde i perioden og ved ikke at deltage i relevante beskæftigelsesmæssige tiltag ?
- AES - midlertidig afgørelse efter ASL: Burde kunne opnå indtægt på kr. 280.000
- Landsretten: SKV har bevisbyrden for, at SKL har tilsidesat sin tabsbegrænsningspligt
- Den midlertidige afgørelse om det aktuelle erhvervsevnetab kan ikke i sig selv stoppe tabt arbejdsfortjeneste
- SKL's erhvervsmæssige situation var uafklaret på tidspunktet for den midlertidige afgørelse
- Der var ikke gennemført erhvervsafklaring i kommunalt regi

EAL § 2

U2022.1564V: Bevis for mulighed for at genoptage arbejde

- På baggrund af oplysninger om fodskaden og SKL's gener havde SKV ikke bevist, at SKL kunne have skaffet sig yderligere arbejdsindtægt af betydning i perioden.
- Kommunen traf den 2. maj 2017 afgørelse om ophør af jobafklaringsforløb og raskmeldte SKL.
- Ikke iværksat nye beskæftigelsesmæssige tiltag før midlertidig afgørelse om EET den 17. april 2020
- SKL havde uden om kommunen skaffet sig arbejde 4 timer om ugen fra april - december 2018
- I ansættelseskontrakten stod, at der var tale om et arbejdsprøvningsforløb
- SKL havde derfor ikke tilsidesat sin tabsbegrænsningspligt

EAL § 26: Tort

U2022.1350H: Omtale af selvmord i TV-program gav ikke ret til godtgørelse for tort til afdødes familie

- TV-station sendte program, hvor 16 årig piges selvmord blev omtalt uden forældrenes samtykke.
- Der havde været en del selvmord blandt unge i området
- Pigen havde inden selvmordet lavet en video samme dag som selvmordet
- Hun havde uploadet den på Youtube på et unikt link til to venner
- Linket var ikke tilgængeligt for ikke-inviterede
- Videoen blev omtalt offentligt og blev delt mange af allerede inviterede personer.
- På tidspunktet for hovedforhandlingen havde videoen 200.000 visninger
- Højesteret: For at familien kan kræve tortgodtgørelse skal de have været udsat for en selvstændig tortberettigende krænkelse af deres eget privatliv
- Familien kan ikke kræve tortgodtgørelse på vegne af afdøde

EAL § 26: Tort

U2022.1350H: Omtale af selvmord i TV-program gav ikke ret til godtgørelse for tort til afdødes familie

- U2020.1615H og U2020.1879H: Tort forudsætter en culpøs krænkelse af en vis grovhed og krænkelsen skal angå den pågældendes opfattelse af eget værd og omdømme.
- TV-udsendelsen indeholdt kun en begrænset omtale af selvmordet
- Der nævnes alene forhold, der allerede havde været fremme før udsendelsen via afskedsvideo, lokalpressen og en mindeside på Facebook
- TV-stationen undlod som ønsket af familien at vise dele af afskedsvideoen men omtalte kort selvmordet og pigens navn
- Ikke krav på tortgodtgørelse

Forældelse

U2022.1213H: Forældelsesfrist i KEL skal forstås på samme måde som de almindelige forældelsesregler.

- Fortolkning af § 59, stk. 1 i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet (KEL)
- Patientskade skal anmeldes inden 3 år efter at man har fået eller burde have fået kendskab til skaden
- A født på hospital den 4. august 2010 - fik hjerneblødning
- Den 12. august 2010: Forældre klar over der var tale om en skade
- 30. august 2015: Indlagt med krampeanfald
- 17. januar 2016: Indlagt med krampeanfald igen - medicinsk behandling for epilepsi
- 1. maj 2016 anmeldte skade under fødslen til Patienterstatningen
- 24. juni 2016: Patienterstatningen afviser på grund af forældelse

Forældelse

U2022.1213H: Forældelsesfrist i KEL skal forstås på samme måde som de almindelige forældelsesregler.

- **Højesteret: Begyndelsestidspunktet i KEL § 59, stk. 1 skal fortolkes på samme måde som forældelseslovens § 3, stk. 2 og § 2, stk. 4.**
- **Forældelsesfristen løber derfor først, når den lidelse, der kræves erstatning for har vist sig på en sådan måde, at den skadelidte havde rimelig anledning til og mulighed for at rejse et erstatningskrav**
- **Først rimelig anledning til og mulighed for at kræve erstatning første gang barnet fik et epilepsianfald i november 2015, selvom kravet var baseret på den lægelige behandling under fødslen**

DFIM's hæftelse for ukendt køretøj

U2022.464Ø: Færdselsuheld antaget at være forvoldt af ukendt motorkøretøj

- **Cyklist påkørt af bil i højresvingsulykke.**
- **Bilens fører spurgte cyklisten om han ville have hendes telefonnummer men fik det ikke.**
- **Cyklisten opdagede 3 uger efter uheldet at han var blevet skadet.**
- **Forsøgte at finde frem til føreren af bilen**
- **Tog fotos af en bil han troede han mente var den "rigtige"**
- **Bilens forsikringssselskab afviste at bilen havde været involveret i et uheld og henviste til DFIM**
- **DFIM afviste: Cyklisten var ikke blevet påkørt af et "ukendt køretøj"**
- **Landsretten: SKL var iført cykelhjem og cyklede med høj fart**
- **Han blev ramt på venstre side af hovedet / nakken**
- **Han landede på hovedet og var kortvarigt væk**

DFIM's hæftelse for ukendt køretøj

U2022.464Ø: Færdselsuheld antaget at være forvoldt af ukendt motorkøretøj

- Havde hudafskrabninger og skader på cyklen
- SKL var vred og slog på bilen og skældte føreren ud.
- SKL afviste flere gange førerens tilbud om at få hendes telefonnummer.
- Han var bange for hvad han kunne komme til at sige til føreren og ønskede at komme væk.
- SKL havde derfor mulighed for at sikre sig navn, adresse eller telefonnummer på føreren eller bilens registreringsnummer
- 2 dommere: Bortfald af DFIMs erstatningspligt kræver andet og mere end skadelidtes mulighed for at sikre sig identitetsoplysninger på fører eller bil.
- Afgørende var de umiddelbart begrænsede skader cyklisten pådrog sig og hans sindstilstand.

Plesner

Plesner Advokatpartnerselskab
Amerika Plads 37
2100 København Ø
Tlf.: +45 33 12 11 33
Email: plesner@plesner.com
CVR-nummer: 38 47 79 35
www.plesner.com